

Que un poema és faça cançó potser és una de les coses més gratificants per a un poeta. La traducció de versos a notes musicals, l'art de la paraula/imatge feta música, té un poder suggeridor extraordinari. Aquest escrit, així com la recreació visual que en fa el videoclip següent, vol expressar el meu sentit agraïment al cantautor [Artur Álvarez](#), que va voler musicar «*Empelt (Cançó de reviscolament)*», poema que tanca la segona part de «*Llambreig*». La peça forma part del CD [presentat](#) la setmana passada, «*Entre versos i pinzells contemporanis*», on el cantautor posa música als versos de catorze poetes de les comarques castellonenques, acompanyats visualment amb sengles obres pictòriques d'artistes d'aquestes terres. Tot i la col·laboració desinteressada d'[El Pont Cooperativa de Lletres](#), l'esforç d'Artur, com podeu imaginar, ha estat enorme. El resultat: un mural exuberant i polifònic que dóna compte del vigor i el rigor dels nostres creadors, i dels seus combats individuals i col·lectius al nord del País Valencià. El poema «*Empelt*» va ser escrit en uns peculiars instants de canvi i reflexió (2007), durant els inicis d'allò que en vam dir *crisi*. Els versos examinen el temps que hem estat arrossegant una rajola descomunal -una làpida, en podríem dir, un llast personal i social absolutament funest-, i recorda allò que el meu avi practicava als arbres dels horts exhaustos: [l'empelt](#).